

[Flygaard]

landbruget mod voldsomme konjunkturmæssige svingninger, som den enkelte landmand i følge sagens natur ikke øver nogen indflydelse på. Spørgeren er endelig af den opfattelse, at en sådan ordning vil komme til at hvile på ejendommen og komme enhver bruger af denne til gode, medens de nuværende landbrugsordninger i alt for høj grad bliver kapitaliseret og kun kommer den øjeblikkelige ejer til gode eller forsvinder op i den blå luft til ingen verdens nytte.

Besvarelse (29/7 81):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Som det vil være bekendt, har jeg den 22. juni 1981 nedsat et udvalg, der skal overveje mulige finansieringsformer og ændringer i skattelovgivningen, der i højere grad end under de nuværende vilkår og regler er tilpasset landbrugserhvervets, herunder i særdeleshed den nyetablerede landmands likviditetsmæssige og konjunkturbestemte vilkår. Det er pålagt udvalget at afslutte sine overvejelser så tidligt på året som muligt.

Jeg afventer således resultatet af dette udvalgsarbejde og har derfor i øjeblikket ingen konkrete planer om eventuelle yderligere, herunder nye foranstaltninger til sanering af landbrugets økonomi. Jeg har imidlertid fundet det hensigtsmæssigt at tilstille udvalget det i spørgsmålet omhandlede forslag, så det sammen med andre forslag og muligheder kan indgå i udvalgets samlede overvejelser.

Spm. nr. 1260

Til *finansministeren* (20/7 81) af:

Flygaard (DR):

»Deler ministeren den opfattelse, at en rentesubsidiering – det være sig for dele af erhvervslivet eller boligområdet – har den virkning, at renteniveauet for den resterende del af erhvervslivet og samfundet i øvrigt – alt andet lige – presses så meget mere i vejret med det til følge, at dele af erhvervslivet herefter må give op, og at også andre dele af den private sektor bliver belastet med skadevirkninger til følge?«

Grundelse

Spørgsmålet har sit udgangspunkt i det ønskelige i, at man tilstræber en virkelig sa-

nering af dansk økonomi frem for fortsat at gennemføre kortsigtede lappeløsninger, hvis effekt synes tvivlsom og af beskeden varighed. Spørgsmålet skal også ses ud fra ønsket om, at man får stoppet for den forvriddning af for eksempel erhvervssektoren, som spørgeren mener finder sted ved en rentesubsidieringspolitik.

Besvarelse (4/8 81):

Finansministeren (Svend Jakobsen):

I de senere år har en voksende del af fremmedfinansieringen af dansk erhvervsliv fundet sted gennem selektive kreditordninger (skibskreditfonden, eksportfinansieringsfonden, K-låneordningen, visse ordninger for landbrugsinvesteringer m. v.).

Det kan ikke afvises, at de selektive kreditordninger kan føre til en tendens til højere renteniveau på de almindelig finansielle markeder, idet den mulige kreditgivning på disse markeder bliver mindre, når der kreditpolitisk skal være plads til de selektive ordninger. For så vidt de selektive ordninger fører til øgede investeringer, hvilket er det erklærede sigte for nogle af dem, ville dette i sig selv – med uændret opsparingstilbøjelighed – betyde et højere indenlandsk renteniveau.

Denne effekt på det indenlandske renteniveau – som dog må anses for at være begrænset – kan ikke kvantificeres, og det må understreges, at ordningerne især sigter mod at forbedre vilkårene for eksport erhverv samt tilgodeser områder af erhvervssektoren, der er udsat for specielle problemer (konkurrence fra statsstøttede udenlandske værfter, specielle højrenteproblemer for landbruget).

I det omfang ordningen fører til større eksport og dermed mindre betalingsbalanceunderskud, bliver det muligt generelt at holde et lavere renteniveau i Danmark end ellers.

For så vidt ordningerne har til formål at kompensere for problemer, som skyldes subsidier i udlandet, kan man næppe sige, at de selektive kreditordninger fører til forvriddning i erhvervssektoren, da disse problemer netop i sig selv ellers kunne medføre en sådan forvriddning.

Spm. nr. 1261

Til *finansministeren* (20/7 81) af: